

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionaliste

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». —Dante.

CONGRES

Extracte del discurs del Sr. Rusiñol

sessió del dia 8

Comensa dedicant un sentit recort a la memoria del inoventable doctor Robert.

A continuació exposa las justas queixas de Catalunya pels darres agravis que ha rebut del Govern y de las autoritats que'l representan.

S' ocupa, al efecte, de lo ocurregut a Barcelona el dia que devia celebrarse la festa dels Jochs Florals.

Nega que fos xiulada la bandera espanyola. Lo que en aquella ocasió se va xiular no va ser la bandera espanyola, sinó la inoportunitat de las autoritats al colocala en el local, com a imposició, quan el públich ja estava impacient per la tardansa en donar comensament a la poética festa.

Per lo demés, no hi há cap rahó pera xiular la espanyola, porque es perfectament compatible ab la bandera catalana. (Protestas).

El general Segura, interrompent.—No es compatible, es molt superior y principal la bandera espanyola. (Aprovació.)

El senyor Rusiñol.—Nosaltres no podem xiular la bandera espanyola, porque es més nostra que vostra: ja que ls Reys Católichs se varen inspirar en els colors de la bandera de Aragó y Catalunya pera que servissen de base a la bandera d' Espanya. (Rumors.)

Parla del progama regionalista, afirmant que es evolucionista.

Relata algunas de las arbitrariedades comesas a Barcelona durant l' estat de Guerra, y pregunta: ¿Quinas simpatias pot inspirar un Govern que aixís procedeix?

Un Govern que aixís proce-

deix sols pot inspirar odiositat. Aixís s' explica la que nosaltres li tenim.

El senyor Moret, en una interrupció, diu que 'l senyor Rusiñol no parla aquí en el mateix sentit que quan se dirigeix a un altre auditori.

Segueix parlan el senyor Rusiñol, exposant els agravis rebuts del Govern y dels seus representants a Catalunya.

Recorda la detenió y la presó del directo de LA VEU DE CATALUNYA, senyor Prat de la Riba.

Recorda també el procés pels suposats fets ocurreguts a la platja de Sant Salvador, del Vendrell.

Parla de la negativa del Govern a concedir a Catalunya el Concert Económic.

Aquets y altres agravis justifican l' apartament de la opinió pública del Govern y fins la hostilitat envers el mateix.

Acaba defensant el Concert Económic y dient que, encara que no hi hagués altra rahó, lo molament que administra l' Estat, justifica que las regions vulguin administrarse per si mateixas.

Li contesta el senyor Moret.

Combat l' autonomia política porque es incompatible—diu—ab la unitat de la patria, sobre tot en la situació actual de Espanya.

Ab tot, se felicita de que s' hagin introduit en la política, ab vida legal y tolerada, ideas que abans se debutjavan com a impossibles fins de discutir.

Acaba declarant que 'ls regionalistas tindran complerta llibertat pera propagar las sevas ideas, sempre que no ataquin el concepte de la patria.

Rectifica el senyor Rusiñol.

Diu que pren nota d' aquesta declaració del ministre de la Governació, esperant que la tindran en compte els representants del Govern.

Afirma que 'l Governador civil de Barcelona reconeix menos drets a la llengua catalana que a las extranjeras.

Insisteix en las ventatjas del Concert Económic y diu que si aquest s' hagués cencedit a Catalunya s' hauria creat un sindicat que hauria establert una Escola Industrial, con no n' hi há avuy cap a Espanya, porque l' Estat no pot sostenirla.

Rectifica breument el senyor Alba.

El senyor Lerroux demana la paraula pera intervenir en el debat en nom dels elements que representa.

Rectifica el senyor Moret.

Declara que a la llengua catalana se la considera, com ho prova que en las oposicions a Notarias que s' están celebrant a Barcelona s' exigeix als opositors el coneixement del catalá.

Aclara alguns altres extrems, y se suspán el debat.

Se llegeix el despatx ordinari y s' aixeca la sessió.

Els estatuts

de societats catalanistas

En vista del ofiriment que 'l senyor Moret va fer en el Congrés, al contestar al discurs del senyor Rusiñol, de que 'ls Reglaments ó Estatuts de societats catalanistas serian aprovats, el senyor Rusiñol ha telefonejat a Barcelona pera que dits Reglaments siguin presentats demá mateix al Governador civil, ab copia autorisada en castellá.

Si el seyor Manzano hi porsés algunas dificultat, el senyor Rusiñol tornaria a tractar de la qüestió al Congrés.

Las nostras banderas

Oh bandera catalana!
nostre cor t'és ben fiel.
MARAGALL.

A tots los Estats del món hi han duas classes de banderas

que, com deya molt rebé el senyor Rusiñol, son perfectament compatibles, porque tenen una significació ben distinta. Hi ha en primer lloch las banderas que representan els sentiments de las nacionalitats, históricas, las afeccions més expontánias del cor, l' amor a la llengua, a la historia, a las lleys, la expressió de tot lo que es nacional y el poble, vol guardar, de tot lo que es nacional y el poble, vol guardar, de tot lo que pretén, es en una paraula, el símbol de la seva ánima y la estrella que senyala el camí de la llibertat.

Al costat d' aquesta ne voleya una altra en els pobles grans del món civilisat, un altre símbol d' unió de nacionalitats lliures, de pactes histórics y convencions políticas, signe de protecció de personas y de cosas en mar y en terra: es la bandera del Estat reflexivament respectada y estimada per tots, porque ella representa la intangibilitat de lo pactat.

Els Estats Units, la lliure Suissa, Austria-Hungria, Suecia y Noruega, poden servir d'ejemple d' aquets dualismes.

També nosaltres tenim las duas banderas també las nacions históricas que forman l' Estat espanyol tenen bandera propia, y al costat de la bandera espanyola s' hi destaca el pendó morat de Castella ó els pals de sanch de la nacionalitat catalana.

¡Desgraciat del Govern ó del governant que utilisés als Estats Units ó a Suissa la bandera del Estat pera trencar els pactes de la unió! ¡Desgraciat del qui la fes arma del partit, qui pretenqués utilizarla pera crear l' odi entre pobles germans! ¡Desgraciat d' aquell que pera cometre una tropelia, pera cometre un acte de despotisme vandálich, s' escudés en emblema tan esti-

mat! ¡Desgraciat qui volgués convertirla en arma d' un sistema polítich, d' un partit de la marina ó del exércit!

La bandera del Estat que, es tinguda en tots els pobles como á cosa intangible, quelcom de sagrat, s' es utilizada á Madrid criminalment, com arma de combat, s' ha volgut prostituir la ensenya de la nostra unitat estal, y s' ha volgut que aquèsta bandera, que com á bons autonomistas estimém, esdevingués la bandera d' un Govern que violava cent vegadas la constitució. Y s' ha faltat, en nom d' ella, als més sagrats principis de la governació dels pobles.

En Weyler y els seus enviats han volgut monopolisar el dret d' alsar la bandera espanyola, y han destorbat actes grans dels pobles forts (que els molestavan) escudats també en la bandera espanyola. ¿Que no comprén el general Segura que si la bandera fos de ells seria la bandera de las derrotas, de las crueltats comesas á la terra cubana, seria la bandera d' uns caps d' exércit que portan un sigle de sedicions y de bullangas, seria la bandera de las vergonyas espanyolas?

La bandera espanyola y la bandera catalana son nostras, —tenia rahó el senyor Rusiñol, —dels autonomistas, perque nosaltres las volém abduas, perque nosaltres las volém grans en sa representació; perque nosaltres las volém símbol de unitat, de agermanament, de llibertat, per protecció, de patria; perque nosaltres no las fem servir de instrument de tiranía, de símbol de imposició de arma de partit; perque pera nosaltres no es monárquica, ni republicana, ni den Sagasta, ni den Silvela, ni den exércit; la bandera espanyola es pera nosaltres, de tots els espanyols, la catalana es nostra.

Quan l' Estrada Palma al trepitjar per primera vegada la Isla de Cuba després de sa elecció de president, aixecá en el Casino Espanyol de Guilabra la bandera espanyola, va dir una gran frase que ha sigut estudiada per tot els homes publichs del món y es desconeiguda de tots els vidors polítichs de Madrid. «Nosaltres no lluitarem contra aquesta bandera; sinó contra 'ls mals governs que ens aufegavan contra la centralisació opresiva

que patíam, contra las etzegas lladas dels capitans generals.»

Prenguin nota d' aquest fet el diputat guerrero interruptor den Rusiñol, y els diaris de Madrid que com l' *Heraldo* el felicitan.

J. B. y M.

Lo somatent

NOTAS HISTÓRICAS.

El somatent, institució purament catalana, havia mort á las mans del primer Borbó; las demás institucions catalanas, salvaguardia de las llibertats de Catalunya, havian sigut aufegadas ab sanch després del desastre de Barcelona en l' any 1714. No passá pas un sigle que las autoritats centrals tingueren que recorre novament, per salvar lo territori espanyol de las embranzidas dels exercits francesos, á la organizació y armament del somatent.

Veus aquí alguns datos relatius al solament del Corregiment de Vilafranca l' any 1794.

Els pobles de Corregiment s' haviant dividit pero totas las operacions del somatent en vuyt quartels, que eran: Vilafranca, Vendrell, Vilarrodona, Piera, La Llacuna, Igualada, Esparraguera y Sitges; en cada un dels quartels hi havia una Junta encarregada del alistament, sorteig y demás operacions relatives al somatent; y en cada Junta hi havia un promotor, que eran per Vilafranca, D. Francisco Xavier Llorens y Nin; per Vendrell, D. Anton Bassa; per Vilarrodona, D. Pau Vivas; per Piera, D. Pau Boldú; per la Llacuna, D. Megí Figeras; per Igualada, D. Joseph Jover; per Esparraguera, D. Pau Castell y Ravell, y per Sitges, D. Anton Querol.

S' havian senyalat al principi al corregiment á que 'l número era excessiu, s' enviaren tres diputats al quartel general pera la rebaixa del cupo.

Aqueixos tres diputats foren; D. Francisco Xavier Llorens y Nin, de Vilafranca; D. Joseph de Valenciano, regidor primer de la mateixa vila y D. Bonaventura Fals, de Sitges. Cumpliren ab tanta destresa 'l seu càrrech que 'l cupo de 1600 homes queda reduhit á 450.

Es feyan duas llistas, la una de tots els homes de 15 á 40 anys l' altra dels 40 als 60. Dels pri-

mers debian anar á la guerra del Ampurdá la tuats fins á 10 lleguas de la frontera; la tercera part, si eran de 10 á 20 lleguas y la quarta part si eran de pobles més distants.

Dels segons hi anavan respectivament y segons las distancias la quarta part, la sisena ó la octava.

Els qui passaban de 40 anys podian posarhi un substitut ó pagar una cantitat proporcionada á la renda. Els qui devian anar á las armas cobraban del govern el pá y una etapa si y un altra nó y del corregiment una peseta, si eran solters; y sis rals si eran casats. La etapa consistia en tres xicras d' arrós y un tall de cansalada.

El 4 d' Agost de 1794 surti de Vilafranca el primer somatent que debía estar 30 dias d' operacions é invertir 15 dias entre la anada y la tornada.

Els primers capitans (un per cada 100) foren: Anton Vidal y Maragas de Vendrell; Joseph Coll de Arbós; Joan Serra, de Roda; Anton Porta, de Vilarrodona y Francisco Marcé y Coll de Sant Pere de Ribas.

Els segons foren: Pau Tortosaus, de Bellvey; Jaume Mas, de Arbós; Joan Costas, de la Pobla de Claramunt; Jaume Cruset de Griansola, de Foix y Joan Llopis (a) Baró de la Cabreta, de Sant pere de Ribas.

Els tercers foren: D. Joseph Batlle, de Igualada; Joseph Badia de la Llacuna; Joan Fiol, de Arbós; Jaume Escofet, de Vendrell y Jaume Font, d' Esparraguera.

Els quarts ó del mes de Novembre foren: Joseph Antón Vallés, Notari de Vilafranca; Pau Milá, de Ferrán; y Joseph Puig, de Sant Pere de Ribas.

Els de Desembre foren, Batlle de Igualada; Ramon de Olzinelles, de Riudevilles, y dos d' altres, essent tesorer Francisco Arnau (a) Casa Gran de Riudevilles.

Y 'ls de Janer, que foren els últims, foren: Tomás Faura, fill del apotecari del Hospital de Vilafranca; Isidro Planas, de Sitges; Joseph Buch de Vilarrodona y Francisco Riba (a) Rideament de Sant Quintí.

Atenent al aspecte que presentava á primers de 1794 la invasió francesa per part dels Pirineus, es resolgué alsar un exércit de 20.000 miquelets alistats y pagan tots pels corregiments

de Catalunya corresponensne 1.000 al de Vilafranca. Com veuhen els nostres lectors, el pes de la guerra á Catalunya durant aquells dos anys, caigué casi tot sobre nostre corregiment, de manera que fins en aquells temps pot assegurar-se que Catalunya era la que més patia per la integritat de la pátria espanyola.

Nou sistema pera regar

Desde fa molts anys s' emplea als Estats Units lo modo de regar las plantas per sota la superficie del terreno. En lloch d' escampar l' aigua demunt d' aquest, se la fa aná á las plantas per una canalisació colocada á una profunditat que varia segons la naturalesa del cultiu. Una clau serveix pera regular lo gasto d' aigua que s' escampa per forats fets á distancias convenientes á la canyeria.

Las ventajas que s' obtenen semblan ser: primera, economia d' aigua, donchs no s' evapora com quan se rega á la superficie; segona, supresió del treball; tercera, sequetat de la superficie, lo qual impideix que las babosas fassin estragos. Pero lo dupte era de si 'l regá d' aquesta manera perjudicava las plantas.

Pera saberho, los senyors Munáon y Shepard cultivaren á la vegada dos extensions iguals sembradas de raves, regadas la una segons lo método nou y l' altre segons l' antich. Lo resultat fou que 'l pes dels raves de la primera era 1415 mes que 'l dels altres. Ademés, la proporció dels raves de bona qualitat era de 16 per 100 superior en lo primer camp.

Per lo nou sistema s' ha arribat á obtindre doble cantitat de fruits pera la venda que per lo sistema ordinari.

Notas nacionalistas del Extranjer

Irlanda

Creya 'l gober británich que ab la creació dels *County councils*, especie de diputacions provincials, electius y presidits per una mena de governador civil (*sheriffs*), la cuestió irlandesa quedaria morta y s' equivocá de mitj á mitj. Aqueixas assembleas locals son uns verdaders parlaments en petit, en los quals s' anatematiza molt sovint á Inglaterra conquistadora y opressora, y 's meleheixen en tota ocasió als *landlords* expoliadors del país.

La lluyta contra 'l poder central británich té un camp molt apropiat en aqueixas reunions polítichs ó administrativas. Ultimament en lo Consell del Comité de Mays, fou presentada la proposició de dirigir un missatge de felicitació y encoratjament á M. William O'Brien, organisador de la «Lliga Irlandesa Unida». Si be 'l *sheriff*, lord Bingham s' oposá á que 's tirés avant la proposició, ningú ne feu gran cas. En vista d' aixó, aquell re-

presentant del poder central feu invadir la sala de sessions per un escarrot de *policemen*, únich medi, devant del qual los individuos del *County council* degueren cedir a la imposició de Bingham, per un moment no més, donchs, després d' haver tractat l' orador que presentá la proposició de qualsevol cosa al representant del govern británich, se trasladaren los quins componian lo Consell a un altre edifici y, allí, lliurement, votaren lo misatge. Desde aquest fet, y en tot lo comtat, s' ha enverinat considerablement la guerra agraria; cada dia hi ha arreu barallas y rebomboris.

Cas passadas festas de la coronació del rey donaren també ocasió a manifestacions anti-dinásticas y, sobre tot, anti-británicas.

Un gran dombre de batlles refusaren en termes insultants la invitació que se 'ls hi havia endressat a nom d' Eduart seté. Los membres del partit nacionalista irlandés a Westminster, pera manifestar llur descontent del régim actual, no volgueren assistir a la cerimonia. Precisament, en lo mateix dia y hora que tingué lloch l' acte, 'l' quefe del partit, Mister John Redmond, convidá a tots los diputats irlandesos a una reunió general del partit a Dublin.

Lo govern anglés, en cambi, pren venjansa arruinant la Irlanda, y fent tot lo imaginable pera atuhir aquest desgraciat país. L' imperialisme británich, que malversa tants y tants millions pera guanyar influencias per tot arreu, s' acluca estúpídament davant de las necessitats d' Irlanda, y no fa res, avans al contrari, pera detenir la enorme emigració que enriqueix considerablement a la América del Nort. Ara mateix, ab subvenció del Estat, se tracta d' establir un gran servey marítim y postal entre Inglaterra y 'l' Canadá. Mr. Killanin demana que fos a Irlanda y no a Inglaterra lo terme d' entrada y sortida dels vapors. Mes, no 's feu cas d' aquesta pretensió tan convincent y justa. Quan se tracta d' afavorir, encara que sia indirectament, a Irlanda, lo govern anglés es cego, sort y mut... Tota sa forsa es pera arruinar a la illa mártir. Y, s' ha tingut lo cinisme de convidar als irlandesos a festejar la coronació del fill de Victoria!...

Baviera

Han produit un general descontent entre 'ls bavaresos las ilegals intrusions del emperador alemany en los assumptos del realme federat, no súbdit del Imperi alemany. Desde la creació del tal imperi, observa la *Germania*, no recorda ningú que s' hagués donat may lo cas d' una intervenció semblant per part del quefe del Estat tudesch en las relaciones políticas interios del regne de Baviera. Aquesta conducta de Guiliem II causá un viu sentiment de protesta per part del poble que no oblida las ofensivas paraulas que 'l' monarca alemany dirigí a la majoria de la Cambra bavaresa al acusar de «mesquina ingratitude» lo fet de no ajaures humil, la representació de la Baviera, a la voluntad del absorvent centralisme berlinés. Adictes al imperi, los bavaresos,

ó millor, l' esperit particularista bavariés, no pot sofrir res que vinga imposat desde Berlin.

Als politichs uniformistas de la capital del imperi se 'ls moteja ja despreciativament dihentlos hi «mestres d' estudi». Aqueixos «mestres» y 'l' amo de tots ells, Guiliem, han fet despertar sobtadament l' esperit particularista de Baviera, que estava bastant endormiscat. Es d' agrahir, donchs, la *boutade* imperial pera la causa del nacionalisme.

Bohemia

Lo president del govern austriach, M. Kœrber, ab l' intent de fer adicte a sa política al partit dels joves txechs, havía promès que 's declararia la llengua txeca com a oficial en la administració local. Mes, s' ha comprés que aquesta *conssesió* implicava 'l' regoneixement de la llengua alemanya com la oficial del Estat pera tot l' imperi; y, per lo tant, la Bohemia, llingüísticament, seria un territori alemany pera l' Estat, igual que 'ls demés. Aquesta combinació, naturalment, ha sigut rebutjada pels txechs.

Pelegrí Casades y Gramatzes

La crisis

Despres de tantes conferencies, de pactes y ruptures, d' aproximacions y allunyaments; despres de tanta mi granya y de tenir embaucat al poble en *espectacions* mes ó menys ridicoles, la qüestió de la crisis s' ha resolt sense novetat en pró del *Viejo Pastor*.

A nosaltres tot aixó poch in gens ens preocupa, porque lo mateix explotan al poble els úns com els altres; tots son fills del desacreditat regim centralista que te per puntals aqueixos aixams burócrates que, com a parásits, no fan si no xupar la poca de sanch que resta en el cós.

Per aqueix cami, ara l' un ara l' altre, anirém a l' enfonsament total, en el que no hi valdrán nous Ministeris, que tots estarán ben gastats, no tenint energies pera deturar la sotregada del terravastall que 'n vindrá de fora de casa. Aleshores si no tenim les energies regionals beu reforçadas pera lluitar per la propia existencia, será l' hora fatídica de plorar la nostra inaccio en la cosa pública, que 'ns durá al fi desastros de la mort.

Es hora, donchs, ara de avivar cada dia mes l' esperit regionalista per totes les Regiões. pera que aquesets se despertin del ensopiment en que les aclapara 'l' centralisme absorbent. Si logrem aixó no morirem, y 'l' nostre regim s' imposará ben prest per força y per necessitat.

Q. I. G.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 16, S. Elpidi — Dilluns 17, S. Gregori. — Dimats 18, S. Máximo. — Dimecres 19, Sta. Isabel. — Di-

jous 20, S. Félix. — Divendres 21, La Presentació de Ntra. Sra. en lo Temple. — Disapte 22, Sta. Cecilia.

NOTICIES

Nostre eximi paysá y amich, l' eminent escultor Sr. Querol, ha escrit al Sr. Alcalde manifestantli qu' en proba d' agrahiment a les demostracions d' afecte qu' ha rebut dels seus compatricis y com penyora d' amor a la terra que l' ha vist naixer, enviará pera 'l' Museu de Tortosa una reproducció del magistral grupo plástich *La Tradició*, obra que com saben ben bé 'ls nostres lectors ha sigut guanyadora de molts primers premis en les distintes Exposicions nacional y extrangeres ahont ha sigut exposada.

Felicitem a Tortosa y doném ies gracies al Sr. Querol.

Per tractarse d' un assumpto que té alarmat al publich, retallém de nostre estimat confrare *Lo Camp de Tarragona* lo siguiente:

«Ha circulat aquestos dies la noticia de que 'l' Banch d' Espanya havia acordat retirar de la circulació determinades series de bitllets y que sols hi havia temps pera presentarlos al cambi fins lo dia 15 del corrent.

Hem procurat informarnos y resulta que la noticia sols és certa en part. Realment hi ha l' ordre de recullir las emissions de bitllets que 's citavan, mes sens fixar plasso. Las caixas del Banch van recullint aixís qu' hi entran los bitllets, és a dir no tornan a darlos a la circulació y d' aquesta manera poch a poch va fent-se la recollida.

No hi ha, donchs, que preocuparse puig lo Banch admetrá sempre 'ls bitllets ó al menys fins ara no hi ha l' intent de fixar un plasso determinat.»

Ab la pluja d' aquestos dies han quedat los camps molt ben assahonats y millor disposades les terres de sembradura.

A causa dels desperfectes ocasionats pel barranch a un dels ponts propers a la Estació de Sagunto, l' exprés de la tarde del dijous no va arribar a nostra ciutat fins a les cinch de la matinada del divendres.

Havéntse presentat a la circulació de Valencia y Catalunya bón número de monedes falses ingleses de mitja corona, s' han publicat las diferencies que les distingüeixen de les bones.

El pés de les falses es de 216'96 grans (pés Troy); les bones pesen 218.18.

Els detalls del encuny son: indrét, el grabad es defectuós, la lletra R de la sílaba GRA es incomplerta, puig li falta la part esquért dels péus, les lletres son massa arrambades al perímetre y la boca y coll del cap del rey son dibuixat.

Révés, el péu esquerra de la lletra M de la IMP, está mal fet; les cames y el cap del cavall no están dibuixats ab exactitut y el dragó resulta confús.

Lo dimecres escomensaren les obres de reforma en lo quartel de San Domingo, ahont se posen en condicions les varies dependencias destinades pera la instalació de les Oficines de la Comisió liquidadora de la Intendencia de Filipinas.

Remerciém al Ayuntamiento el zel y actividad qu' ha demostrat en pró d' aquest assumptos de profit per al pahis.

Lo dijous pel matí sortiren de la Santa Casa de San Joseph de Roquetes lo Sr. Bisbe de la Diócesis y 'ls Sacerdots qu' han practicat Exercicis espirituals.

Darrera hora

Nou ministeri

Acabada la reunió dels ex ministres s' han quedats reunits los senyors Sagasta, Montero Rios, Vega de Armijo y Almodóvar, que se han ocupat en formar la llista del nou Ministeri de la següent manera:

Presidencia: Sagasta.

Guerra: Weyler.

Estat: duch d' Almodóvar.

Gracia y Justicia: Puigcerver.

Hisenda: Eguillor.

Agricultura: Amós Salvador.

Instrucció Pública; Romanones.

Marina: Duch de Veragua.

Gobernació: Morst.

Lo duch d' Almodóvar del Río ha servit d' escribent, quin després ha portat la llista a Palau, tornantla aprobada a casa del senyor Sagasta en l' espay de vint minuts.

Lo jurament

Madrid, 15, a la 2-2 matinada. — Avuy al matí, a la hora que 'l' senyor Sagasta acostuma a despatxar ab lo Rey, anirán a jurar los seus cárrechs los ministres d' Hisenda, Agricultura y Gracia y Justicia, senyors Eguillor, Amós Salvador y Puigcerver.

Després del jurament los ministres se reuniran en Concell.

A las Cambras

Constituhit ja 'l' nou Ministeri, las Cambras rependrán la tasca 'l' dilluns prop vinent.

Pera aquest dia lo diputat en Ferrán Gasset prepara una sorollosa interpelació pera tractar de lo succehit en los expedients relatius al mont de Ortigüela.

També es probable que 's promogui un debat pera tractar de la solució de la crisis, en que hi intervindrán segurament en Romero Robledo, en Canalejas, Nocedal y altres capitostos.

Tasca parlamentaria.

Durant la setmana vinent se discutiran al Congrès los projectos de ley fixant las forses permanents de mar y terra pera l' any 1903.

Hi ha 'l' propósit en lo Govern de que abans de tancar-se las Cambras per Nadal, sian aprobats aquestos projectes y altres de reconeguda urgencia per la seva transcendencia.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital.

MORESO

Gran botiga de calsat
de totes classes

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada pera 'ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Llibreria fundada l' any XVIII

Francesch Mestre

TORTOSA

PUBLICACIONES CATALANES:

Obres de Mossen Jascinto Verdaguer
» » Tomás A. Rigualt
La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
Doctrina cristiana—cartonet—0'50 peseta
» » rústica 0'50 peseta

DEPOSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES

INCREDIBLE VERITA

Unica y veritable ocasió para gastar los quartos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al ecu cos: Objectes d' or de lley garantizat (18 quilats) y enlluernadors brillants, quimicament perfectes, de més válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que 'ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

á qui distingueixi aquestos brillants Alaska dels lliguims. Gran Premi en la Exposició de Paris

Anell pera home, or brillant	50 ptas.
» » brillant molt gros	100 »
Agulla pera home.	25 »
» » » » » » » »	50 »
Anell pera senyora ó senyora	25 »
Arracades (parell) pera senyora	25 »
Arracades (parell) pera senyora	50 »
Arracades (parell) pera senyora	100 »
Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo)	25 »
Medallas oro de ley, en la efigie de la Purísima, esmalte de Florencia, y brillant Am:	
Alaska	100 »

S' envían per correu franch de tot gasto, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, pera tota Espanya é Illas. No se servirà cap pedido que no siga antes convengut el pago.

Pera la mida de les anells basta pendrer en un fil la grosaria del dit.

No 's fan desquents; no 's donen representacions ni s' envien mostres, Gratis y Franch el Catálogo Ilustrat.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercacia si li tornarán los quartos totseguit.

Dirigirse al representant general y únich de la Societat d' Or y Brillants.

Am: Alaska, G. A. Buyas, Corso Romano 104 y 105, Milán. (Italia).

Academia de Francés

Al carré Mayjó de Santiago, 8, (Remolins) hi ha obert desde 'l primé del actual un colégi de Francés pera señoretas dirigit per la ilustrada Profesora Mll. Caroline Ciel, Ex alumna de un dels principals centros de enseñaanza de Paris.

A neste Colégi trobarán les alumnes una enseñaanza sólida de francés, tan teórica com en la práctica.

Dita profesora á petició de les families que ho desitjen se trasladará á domicili.

Pera mes informes dirijirse á dit Colégi, carré de Santiago, 8 (Remolins); desde les nou del matí, hasta les set de la tarde.

COMADRONA

S' ha trasladat al carré de S. Antoni 1 y Vall 2, la intelligent madrina, donya Maria Adela Vidal, la que té l' honor de participarho á sa clientela y al publich en general.

S. Antoni 1 y Vall 2—Tortosa.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasols, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESAS EN CARTO DE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASSES, CÓRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.
Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadora 1.
TORTOSA.

A. OLIVERES

METJE

Ex-alumne del Hospital de Paris.

Ex-ajudan de la Clinica de malalties dels ulls del Dr. Galezowski.

CONSULTA DE 11 Á 1

Pasatje Franquet, Pral.
TORTOSA

Drogueria Perfumeria

ULTRAMARINS COMESTIBLES Y COLMADO

Vda. de F. Canivell y Sala

Angel, 6 y 8.—TORTOSA

Complert surtit en

Pastes pera sopa llegitimes de Mallorca.
Conserves de totes classes
Abadeijo 1.^a copa foradada
Manteques
Formatjes
Embutits
Fiambres

Sucres
Cafés
Cacaos
Thés
Chocolates
Bombons
Galletes y biscuits
Aixarops y horchates

Articles fotografichs
Productes quimichs
Aigües minerals
Especifichs nacionals y estrangers
Colors y barnisos
Broches y pinsells
Barnis mineral

Carbuero de calci
Petróleo refinat
Esplosius, meches y perdigons
Abonos
Sofres
Sulfat de coure
Llavós

Vins de taula, generosos y champanys

Licors del pays y extrangers